

عنوان مقاله:

استناد به علم قاضی در فقه امامیه از منظر امام خمینی (ره)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد کوکبی زاده - گروه الهیات و معارف اسلامی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران

مهدی بهره مند - استادیار، گروه الهیات و معارف اسلامی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

ازجمله ویژگی های قاضی در فقه اسلامی، دارا بودن قوه تعقل می باشد و از سوی دیگر، قوه تعقل، زمینه ایجاد علم برای انسان است و به کشف قضایای مجهول منجر میگردد و قاضی نیز می تواند با استفاده از قوه عقل خود به روند دادرسی و کشف جنبه های مجهول موضوع کمک کرده و مبادرت به صدور حکم نماید. اما این در حالی است که برخی از فقها علیرغم پذیرش ویژگی عاقل بودن برای قاضی، استناد به علم او را جایز نمی دانند و بعضی دیگر نیز با حجت دانستن علم قاضی به صورت مطلق، این علم را جزئی از ادله اثبات دعوی بیان کرده و برخی دیگر نیز در این باره میان حق الله و حق الناس قایل به تفصیل شده اند. این پژوهش که به روش توصیفی- تحلیلی تدوین گردیده است، به بررسی دیدگاه حضرت امام خمینی(ره) در باب علم قاضی پرداخته و به دنبال یافتن پاسخ به این پرسش اساسی است که علم قاضی از منظر امام خمینی(ره) چه جایگاهی دارد با نتایج حاصل از این پژوهش مشخص گردید که ایشان معتقد به حجیت علم قاضی به صورت مطلق می باشد اعم از اینکه موضوع، مربوط به حق الله یا حق الناس باشد و اینکه علم در زمان تصدی مقام قضا حاصل شود یا پیش از آن و نیز فرقی نمی کند که قاضی مجتهد مطلق باشد یا غیر مجتهد.

کلمات کلیدی:

علم قاضی، حجیت، ادله اثبات دعوا، قضاوت، امام خمینی(ره)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/819284>

